

Marcus Pettersson, f. d. gleskåpmästare.

Född på gården Lillboda i Ålgårds-
boda socken, år 1861. Färdhvarna
var bänder, men blev sedan ut-
fattiga. - D. började rekta vid
Boda glesbruk vid 7-8 års ålder.
Varit mest i Boda, men även
något i Lerumfors. Lärde sig yr-
ket i Boda.

Lup. 77

1

1. Ja det va' efter som det fanns glas till, det kunde bli vid 12 och 2 på da'n. Det va' efter som man fick sorter att göra som tog mycket glas. - Jag gick hem till Lillboda på löda'n. - Vi bodde en vecka stycken på ett litet rum i bruket, där vi fick ha våra koffertar med mat. - Lördagskvällen på den tiden då vi va' här, gick vi tillsammans på en loge och dansade.

2. Det hade jag när jag började, jag var då stappare, fick ta ved-trän och lägga in i ugnen, och då fick man arbeta även på sända'n och då va' vi tre

och turades som, så vi bara behövde
stoppa om 3:de söndag. Sedan
var det aldrig söndagsarbete. Det
var bara för den som elda
och smälte glasset. - Där släpptes
det i vid påsk och sedan fick
vi gå på gården och hjälpa till
vid jordbruket. Se'n brukte
vi gå hilla på i jordbruket
fram till september.

3. Klockan 4 på onsdagarna fick
vi stiga upp och då skulle små-
pojkar^{na} stöka i verksta'n och
ställa fram verktyg och väska
mäter'n. Väckte man inte re-
jält, så kunde man få några
durior. Hade man glömt

krast fick man sopa verkstaden
med tröjan.

På söndagarna, ja se det var
från sex till åtta var tredje
söndag vi skulle arbeta. Skö-
terna hade inget söndagsarbete,
när det var alltför bristande
kunde det hända vi fick ar-
beta ett par timmar på sön-
dagsmorgonen även som mästare-
re.

4. När vi gick i arbete var det
knappast någon ordning med
det, utan det var att kugga i
så fort man hannit äta. Men
söndagarna hade vi en smörgås
med oss som vi åt medan vi

arbete - Men va' densamma
ungefär. Vi satt på vår köf-
fert medan vi åt - en brösk-
bit och en fläskbit. Vi bar
till oss mat en gång i veckan.
Jag hade en ryter som gjorde det

5. Det är klart att om man ha-
de något bättre att ta på sig,
så gjorde man ju det, om man
va' fri. Jag vet en kamrat
när han gick hem när de släck-
te så satte han sig och gråta
för han hade inte kläder, så
han kunde gå hem och då hade
han arbetat ett halvår. Han köp-
te ett par byxor av mej för 50
öre och de va' lappade med

en mösskulle.

6. Bra mycket mer då än nu.
Stycket mera, för då gick man
åtminstone varannan söndag.
Det blev man uppfostrad till
av fröjderna att gå i kyr-
kan. - Men enda gick inte
annars va' kyrkan fullsat
söndag.

Till nutiden va' har det
kunde med då, åtminstone för
glömskarna. Bårderna gick
mera. - Förste sönda'n i må-
naden är det ju nu, men då
va' det inte så mycket utan
vad prästerna tyckte. - Språkligt
skulle man va'.

7. Man fick gå, bänderna, det
va' klart, di' köide, åtminstone
en del; annars så gick vi. - Jag
hade en skuldrå, över * tre fjär-
dingar så att gå varje kväll
och varje morgon. - Man hade
sina särskilda stolar och di
bytte en varje år; nu sitter man
var man vill. - Trängst kunde
det va' i synnerhet julkajarna
då fick man stå en hel del
på gångarna och lite väntans.

8. Våra samsamkamater hade vi
inte. Det va' varken fackfö-
rening eller något annat den
tiden jag börja' och långt efter
föresten.

9. Man gick till varandra, men
något särskilt nöje hade vi ju
inte. Man hade inte så fi-
na bostäder utan bodde en
5-6 stycken i ett litet rum.
- Lite mer njan portilla
gjorde vi i hemmet, det kunde
man ju få lov att göra, men
det var högst sällan. - Illus-
andaht hade vi ej, man kunde
ju gå njan gång och höra på
njan, som hade bibelförklaring
i njan brödsönd, skollärare
eller så. - Vi hade inte en gång
en tidning. När man hade stu-
tet skolan tyckte man, att
man hade gjort ifrån sig.

10. Det kunde ju bli med ett
ettintig till Skolar eller Skol-
brunn, men det kunde bara
någon gång om året. - Men kan-
de ju gå ihop och spela kort.

11. Di som va' gifta hitt rej' ju
inne i di ogifte, om di träffades
bildade ett spelgäng och spelade
litet kort.

12. Det ansågs vara synd att dansa,
spela kort och dricka sprit.
Men på platsen va' inte någon
nykterhets rörelse alls. Men det
skulle vi ha haft oss ett stopp
brännvin på lördagskvällen. Ett
stopp va' 1/2 kanna. - Di fri-

kyrkliga tycker jag än i dag att de
är bra. De talar mera lättfatt-
ligt. - För det arbetet vi fick
göra kostar vi 9 delar i sekken,
det blir 1.50. Det var så att
arbetsgivarna gjorde skurat som
de ville, både med att betala
och annat; men kunde möjligen
sätta sig till en 50-öring i
sekken. Bäst om pengar, så det
var högst sällan man fick ar-
löning när man skulle ha och
inte allt på en gång. Borta var
transjekt ansågs för att var oli-
kötet bruket.

Stycken gjorde jag. Vissade samma
arbete, jag skulle bara ha 68 öre
och de andra en krona. De stycken

jag. Men det var bara en 3-4 da'r,
sen skicka di bud efter mej
och di gick jag samma. Också
fanns inga stryker di. Va'det
sa men inte tyckte om det på
en plats, sa' va'det att sluta
och se sig i någ till ett annat
ställe. - Gå med på högre läner
vill di ej förrän man tog till
och gick.

Hyttredikan va' när hytten vijdes
in första gången. Det va' var-
ligt när man började ett nytt
glasbruk. Inte ryckbunden utan
endast när glasbruket va' nytt och
di skulle börja arbeta i hytten.